

vypracováno

č. j. 26.1.16 23

Podatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MVCRP016HTB3

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0576 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 1. 1. 2016
podpis:

V Praze dne 22. ledna 2016
Č.j.: MV-153114-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

„ nar. Nayrab - Sýrie, osoba bez státního občanství, trvale

bytem totol, (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 2. 9. 2015, č.j.: VS-2925/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl

takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Žadatel je osobou bez státního občanství a v České republice mu byla udělena mezinárodní ochrana formou azylu ode dne 22. 7. 2004. Žadatel je ženatý, manželství se státní občankou Dánska uzavřel dne 3. 12. 2009 v Kodani. Z manželství se narodily prozatím dvě děti v roce 2010 a 2013, které žijí s manželkou žadatele v Dánsku.

Žadatel se na území České republiky zdržuje od roku 2003. Dnem 11. 8. 2004 mu vzniklo živnostenské oprávnění k předmětu podnikání Specializovaný maloobchod. V období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2011 byl veden zdravotní pojišťovnou v kategorii osob bez zdanitelných příjmů. Od 20. 1. 2012 je zaměstnán v obchodní společnosti s, s.r.o., která je ve vlastnictví jeho bratra. Na adrese trvalého pobytu žije ve společné domácnosti v bytě s rodinou jeho bratra, který má být ve vlastnictví.

II.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nespĺňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, které mohlo Ministerstvo vnitra prominout žadateli ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra žadateli nesplnění výše uvedených zákonných podmínek neprominulo, a proto svým rozhodnutím ze dne 2. 9. 2015 jeho žádost zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad ve kterém uvádí, že po dobu svého pobytu v České republice se soustavně snažil zapojit do společnosti a naučit se český jazyk dle nejlepších schopností. Podle něj, argument uvedený v napadeném rozhodnutí, že když umí několik anglických či dánských slovíček, tudíž tyto dva jazyky umí a může se tak naučit stejně tak i český jazyk, je mylný pohled, neboť konstatování, že si při pohovoru na Úřadu městské části Praha 5 vypomohl cizími slovíčky, neznamená, že tyto jazyky ovládá. K tomu žadatel doplňuje, že jeho český jazyk je za běžných okolností na přijatelné komunikační úrovni a rozhodně na vyšší úrovni než anglický či dánský jazyk. Žadatel dále uvádí, že po celou dobu pobytu v České republice nepobíral sociální dávky, nezatěžuje zdravotní systém, ani nevyužil žádných výhod pro držitele azylu, k čemuž by mělo být Ministerstvem vnitra přihlédnuto. Měl mnoho osobních problémů, se kterými se chtěl vyrovnat bez pomoci ostatních, a tyto věci ovlivnily jeho soustředění se na plnění jeho povinností vůči všeobecnému zdravotnímu pojištění. Přesto vše uhradil i s vysokým penále. Žadatel dále doplňuje, že je pravdou, že jeho manželka žije v Dánsku a má dánské občanství, ale současně pracuje jako vychovatelka dětí a tudíž je schopna se s ním dělit o rodinné náklady. Manželka by ráda žila v České republice, ale má svěřeného do vlastní péče syna z prvního manželství, a proto se rozhodla počkat, až bude v roce 2016 plnoletý.

Žadatel závěrem prohlašuje, že jako palestinský uprchlík žijící v Sýrii není nositelem žádného státního občanství. Je přesvědčen, že by mělo být přihlédnuto také k tomu, že má na území České republiky od roku 2004 udělenou mezinárodní ochranu formou azylu a od uvedené doby není pro Českou republiku žádnou přítěží, nespáchal žádný trestný čin či přečin, ale naopak bez pomoci státních úřadů, jako je úřad práce a státních příspěvků, kterých většina azylantů využívá, se snaží postavit na vlastní nohy a sám dle svých schopností a možností začlenit do společnosti.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, neboť má udělenou mezinárodní ochranu na území České republiky po dobu více než pěti let a po tuto dobu se zde převážně zdržuje a nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Důvodem pro zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky stanovených v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství ze strany žadatele, neboť před Úřadem městské části Praha 5 neprokázal potřebnou znalost českého jazyka a neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že skutkový stav byl prvoinstančním správním orgánem zjištěn dostatečně a napadené rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Důvody zamítnutí žádosti, respektive neprominutí splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. d) a e) tohoto zákona, jsou z napadeného rozhodnutí dostatečně zřejmé.

K podanému rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

Ve vztahu k neprokázání znalosti českého jazyka ministr vnitra předně zcela odkazuje na odůvodnění prvoinstančního správního orgánu na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí. V uvedené souvislosti ministr vnitra uvádí, že v průběhu správního řízení o žádosti žadatel požádal o prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. Žadatel uvedl, že není zdatný v jazycích, rozumí a zvládne základní komunikaci, ale nedokáže ji prezentovat při zkoušce z psychických důvodů. V rozkladu však již namítá, že jeho český jazyk je za běžných okolností na přijatelné komunikační úrovni a rozhodně na vyšší úrovni než jazyk anglický či dánský, z nichž údajně ovládá jen několik běžných slov. V uvedené souvislosti ministr vnitra konstatuje, že se současným tvrzením žadatele lze polemizovat právě s přihlédnutím k výsledku pohovoru konanému před Úřadem městské části Praha 5 dne 19. 5. 2015, kdy znalost českého jazyka neprokázal. Navíc, jak vyplývá ze stanoviska Úřadu městské části Praha 5 ze dne 21. 1. 2014, který nedoporučil kladné vyřízení žádosti, žadatel při podání žádosti dne 30. 12. 2013 odmítl znalost českého jazyka prokázat pohovorem, nesnažil se ani komunikovat, předložil jen žádost o prominutí znalosti českého jazyka s tím, že záležitost podání dokladů za něj vyřizuje údajně jeho bratr, [redacted], jednatel společno [redacted] s.r.o, kde je žadatel zaměstnán od 20. 1. 2012 na pozici skladníka. Pokud by žadatel ovládal český jazyk na přijatelné komunikační úrovni, jak uvádí v rozkladu, tak by se rozhodně pohovoru z českého jazyka při podání žádosti

podrobil, a nikoliv až na výzvu Ministerstva vnitra ze dne 14. 4. 2015. Žadatel neprokázal znalost českého jazyka, přičemž by si měl uvědomit, že když se naučí jazyk země, o jejíž státní občanství žádá, odstraní velkou překážku v podobě jazykové bariéry, a velmi by si tím usnadnil další pobyt v České republice. Ze spisového materiálu k žádosti vyplynulo, že žadatel neprojevil žádnou vůli naučit se českému jazyku, nedoložil ani jeden doklad, z něhož by vyplývalo, že např. navštěvuje či navštěvoval kursy českého jazyka, neprojevil ani elementární ochotu se českému jazyku naučit, a navíc se zkoušce z českého jazyka původně vůbec nepodrobil.

Skutečností zůstává, že žadatel potřebnou zkoušku českého jazyka nevykonal, což je vzhledem k jeho rodinnému zázemí, věku, délce jeho celkového pobytu v České republice i denním kontaktům v zaměstnání, vážným problémem, neboť požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož splnění není v případě žadatele ztíženo tělesným handicapem, mentální úrovní či pokročilým věkem, na základě kterých by bylo možno žadateli nesplnění stanovené zákonné podmínky prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, je vůbec jedním z nejzákladnějších integračních předpokladů, který naprosto zásadním způsobem určuje, zda se osoba žádající o udělení státního občanství České republiky dokáže plně integrovat do české společnosti.

K námitce vyslovené v rozkladu ohledně nesplněné podmínky žadatelem pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, v oblasti veřejného zdravotního pojištění, ministr vnitra uvádí, že žadatel v něm nekonkretizuje problémy, které měly údajně vliv na to, že si své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnil. Ve vztahu k pochybení žadatele při úhradách pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) ministr vnitra opětovně odkazuje na odůvodnění prvoinstančního správního orgánu na str. 7 napadeného rozhodnutí, kde je podrobně popsán průběh úhrad pojistného v období let 2004 až 2015. Z vyúčtování pojistného vystaveného Všeobecnou zdravotní pojišťovnou dne 29. 10. 2014 vyplývá, že žadatel prakticky od udělení mezinárodní ochrany na území České republiky (22. 7. 2004), až do nástupu zaměstnání (počátek roku 2012), porušoval zákonné povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, neboť jako samoplátce pojistného se zařazením v kategorii osob samostatně výdělečně činných a osob bez zdanitelných příjmů, pojistné opakovaně a dlouhodobě průběžně nehradil s tím, že nejvyšší dluh na pojistném byl u žadatele vykázán ke dni 1. 1. 2007 ve výši 18.391 Kč a s tím související penále za rok 2006 ve výši 4.068 Kč; poslední vykázaný dluh na pojistném žadatel uhradil dne 4. 1. 2012 před nástupem do zaměstnání ve výši 2.160 Kč a poslední penále ve výši 2.000 Kč dne 10. 7. 2012.

Přestože žadatel pochybení na úseku veřejného zdravotního pojištění již napravil, je ministr vnitra zajedno se závěrem Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, že nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadateli prominout nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství. Důvody hodné zvláštního zřetele by měly být v příčinném vztahu k nesplnění výše citovaných zákonných podmínek. Takovým důvodem není skutečnost, že byla žadateli od roku 2004 v České republice přiznána mezinárodní

ochrana. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že zákon o státním občanství obsahuje několik ustanovení umožňujících zmírnění zákonných podmínek ve prospěch žadatelů s udělenou mezinárodní ochranou na území České republiky, žádné z nich se však nevztahuje na prokázání znalosti českého jazyka a na plnění povinností spojených s veřejným zdravotním pojištěním. Za důvod hodný zvláštního zřetele nelze považovat ani skutečnost zjištěnou v rámci správního řízení o žádosti, že bratr žadatel [redacted] nar. [redacted] má od roku 2001 uděleno české státní občanství, stejně tak jako sdělení žadatele v rozkladu, že nikdy nespáchal žádný trestný čin, či přečin, neboť prokázání beztrestnosti je jednou z podmínek, kterou musí žadatel o české státní občanství prokázat a její nesplnění nelze prominout. Takovým důvodem není ani ekonomická soběstačnost, na niž žadatel v rozkladu poukazuje.

Žadatel by měl v budoucnu prokázat, že si již plně osvojil všechny povinnosti, které na něj klade právní řád České republiky a že je schopen tyto povinnosti plnit řádně a včas, a současně že si osvojí český jazyk tak, aby byl schopen jeho znalost před příslušným úřadem prokázat. Pokud se tak nestane, lze důvodně pochybovat o jeho vůli ke skutečné integraci do české společnosti; dokud tato integrace není dokončena, lze za naprosto adekvátní upřádání osobních a státoobčanských poměrů žadatele považovat statut uprchlíka s přiznanou mezinárodní formou ochrany v České republice.

Na základě výše uvedeného neshledal ministr vnitra rozklad za důvodný, ztotožnil se s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 2. 9. 2015, č.j.: VS-2925/835.3/2-2014, kterým byla žádost zamítnuta, a na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

